

Bolde, der skulde sløifes, Grave, der skulde udfyldes, der skulde anlægges Gæder og Veie, Kommunen overtog vidtgaaende Forpligtelser med Hensyn til disse Anlæg, den overtog Forpligtelsen til at anlægge et Parkanlæg, af hvilket kun en Del er gjort færdig, og denne Del har kostet 200,000 Kr. Det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg) nævnedes ogsaa, at Kommunen kun havde betalt 36,000 Rdl., altsaa 72,000 Kr. om Aaret i 10 Aar, men der blev ved Siden deraf opgivet Indtægter til et Beløb af 91,000 Kr. om Aaret. Det ærede Medlem mente, at det var usikkert, om disse Indtægter vare vedblevne, jeg har ikke denne Tro, jeg troer, at naar Staten har paataget sig en Forpligtelse, holder den denne Forpligtelse. Hvad vilde man i sin Tid have sagt, f. Ex. ved Drefundstoldens Ophøvelse, dersom Uldlandet, havde sagt: „det er ikke sikkert, at vi ville vedblive at betale Afgiften, og derfor kræve vi den afløst uden Erstatning?“ Nei, vi maa gaa ud fra Forholdene, som de vare, og det var, at Kommunen havde et aarligt Tilskud af over 91,000 Kr., som den definitivt gav Afstald paa, medens den samtidig overtog forskjellige mindre Byrder, idet den opgav de 10,000 Kr., den fik for Polititilsyn paa det paagældende Terrain og overtog Statens Forpligtelse til at vedligeholde forskjellige Veie, Broer osv. Naar man spørger om, hvad Resultatet er af dette Salg, maa jeg blive staaende ved Udgangen af 1881, thi længere række Oplysningerne ikke. Da var Forholdet dette, at der foruden de Kjøbesummer, som Kommunen havde erlagt, var betalt: i Expropriationer omtrent 450,000 Kr., til Gadeanlæg og Spildevandsledninger henved $1\frac{1}{4}$ Million, til Jordarbejder ved Boldsløifningen henved $\frac{1}{2}$ Million og forskjellige andre saadanne betydelige Udgifter, saaledes at den hele Omdannelse af Fæstningsterrainet ved Udgangen af 1881 havde medført en Udgift af over 2,700,000 Kr. Det er klart, at dette forst maa dækkes, for der bliver Tale om Fordele for Kommunen. Det maa erindres, at naar Kjøbenhavns Kommune har ret betydelige Arealer tilbage til at sælge, er det ogsaa meget betydelige Arbejder, der ere at udføre. Jeg har den personlige Formening, at man har været noget for tilbøielig til forud at tage Fordelene ved Salget og at opsætte Byrderne, og det er et stort Spørgsmaal, om den endelige Fordel vil blive saa meget større, end den er i Diebliffet. Hele Forfjellen mellem Aktiver og Passiver ved Handlen, saaledes som den hidtil er fremkommen, er omtrent 1,300,000 Kr. Det er ganske vist et ikke

lille Beløb, men tager man i Betragtning de Momenter, jeg for nævnedes, den Tid, der er hengaaet, de uforudseelige Forhold, Pengenes forandrede Værdi, saa tror jeg, man bør sige, at det er henholdsvis en meget besteden Fortjeneste paa denne saa store Transaktion, og naar man mener, at Kommunen skulde overlade Staten nogle Grunde til billigere Pris end deres virkelige Værdi for Diebliffet, vil jeg tillade mig at spørge: Dersom den hele Transaktion var foregaaet paa en helt anden Maade, dersom Bebyggelsen havde været langt ringere, dersom Eterspørgselen var bleven langt mindre, dersom Rentetabet havde været langt større, dersom Værdien af Arealerne var bleven langt mindre, vilde saa Staten være gaaet ind paa at erstatte Kommunen det Tab, den havde lidt ved denne Transaktion? Jeg tror det ikke. Men saa er det heller ikke billigt nubagefter, paa Grund af den indtrufne Fordel, at ville kræve en Andel deraf. Jeg tror altsaa, at der i selve Henvisningen til Demarkationsterrainets Salg ikke ligger den allerfjerneste Grund til at opstille en Fordring om, at Kommunen skulde overlade Staten Arealerne til en billigere Pris. Noget Andet er, at Kommunen af Hensyn til disse Anlægs Betydning ogsaa for Kjøbenhavn bør vise sig saa villig og imødekommende som muligt; det skal jeg villig indrømme, men det er virkelig noget Andet, og ogsaa her maa jeg dog bemærke, at naar man stiller Fordringer om, at Kjøbenhavns Kommune skal vise sig saa villig og imødekommende, saa er det ikke ubilligt at forlange, at der ogsaa fra den modtagne Side vises en lignende Villighed og Imødekommen; men jeg kan dog ikke sige, at Kjøbenhavns Kommune egentlig kan glæde sig ved at finde en saadan særlig Imødekommen, jeg kan gjerne sige hverten fra Rigsdagens eller Regeringens Side. Naar man indrømmer Kjøbenhavns Kommunalbestyrelse et Minimum af Indskydelse paa Ordningen og Bestyrelsen af Havneforholdene, der have saa stor Betydning for Kjøbenhavn, naar man yderligere er tilbøielig til at tillægge selv denne berettigede Indskydelse et Minimum af Hensyn, naar man i Spørgsmaalet om et rent lokalt Sporveisanlæg gaar sit imod Kommunalbestyrelsens enstemmige Indstilling, og det, uden at der er blevet paavist nogen egentlig Grund derfor, tror jeg ikke, man med Villighed kan forlange, at Kommunen skal vise sig saa særdeles imødekommende, naar der bliver Tale om Anlæg, der have Betydning for Statens Jernbanenet. Unstelig finder jeg det ganske vist, at der vises en saadan Imødekommen, og at den vises fra begge Sider, men det